

ELŐSZAVAK

Könyvemben a szokásostól eltérő szögből, a digitális-információs kor kultúráján keresztül mutatom be a diszlexiát és az egyéb neurológiai alapú teljesítményzavarokat. Ezek a zavarok elsősorban az iskolai sikerességet, majd következményképpen az egész életet rombolják. Terjedésük nem valamiféle járvány vagy átok, hanem szinte szabályszerű következménye egy kultúraváltásnak.

A 21. század elején szinte mindenki digitális eszközökkel megrakottan járkal, de az iskolai tanteremben a digitális eszközök kikapcsolandók. Néha néhol utasításra a számítógépeket be lehet kapcsolni, interaktív tábla és projektor világít, de önállóan még egy számológépet is tilos használni. A tanórán kívül a diákok rákattannak a gépeikre. A tanteremből kilépve a pedagógus is totálisan digitalizálódik, mobiltelefonon beszél, letölti az e-mailjeit, esetleg a Google keresőn kinéz egy információt. Amint azonban visszamegy a tanterembe, ismét olyan predigitális kövületté alakul, mint amilyen az oktatás.

A pedagógus már digitális bevándorló, aki természetes módon használja a kor eszközeit a mindennapokban, de a tanítása hermetikusan elzárt a változástól. Az iskolában a digitális eszközöket predigitális szemléletben, predigitális módszerekkel kell használnia a tanár a digitális bennszülöttek tanításában, akik, a gombnyomogatásban verhetetlenek, az iskolai tanulásban katasztrofálisak. Ennél sokkal több nem mutatkozik meg belőlük a tananyaggal való versenyfutás során.

A digitális kor és vívmányai megváltoztatták a gyerekek agyának fejlődését, átalakult képességszerkezetük. Szinte minden változik, a kultúra átalakul, de az oktatás ugyanolyan gyerekeket vár az iskolába, amilyenekre száz évvel ezelőtt felkészült. Az össze nem illés miatt az iskola egyre nagyobb intenzitással termeli a kudarcokat. Gyerekek, szülők és tanítók keresik a menekülést, jobb esetben a kiutat. A menekülés útja például a diagnózis, amely felmentéssel járhat, de megoldással nem. A kiút megtalálásához szembe kell nézni a problémával.

A téma bevezetésével kezdődik a könyv könyveinek sora. Az első könyvnek nevezett részben a helyzetet elemzem, mind a diszlexia és egyéb teljesítményzavarok, mind a digitális kor oldaláról. A második könyvben azt a problémát járom körbe, amelyet a kialakult helyzet létrehozott, és amely egyre nagyobb feszültséget termel. A harmadik könyv a kiutat kereső. Elemzem azokat a lehetőségeket, amelyek az emberi agy természetes fejlődését figyelembe véve kultúrától függetlenül a legjobban segítik a tanulást. Emellett kifejezetten a digitális kornak megfelelő tanulási módszereket mutatok be, és járható utakat rajzolok fel az iskolai készségek elsajátításához. A megoldásokat a digitális kultúra felépülése mentén, de nem a digitális eszközökre hagyatkozva keresem.

A bevezető rész amolyan iránytű, érdemes elolvasni, mert ennek mentén építettem fel a megoldásokat. Akinek kevés ideje van, és sokat akar tenni, annak elegendő, ha ezután a harmadik könyvet olvassa el. Később visszatérhet az előzményekhez. Aki szeretné megérteni, mi történik a gyerekekkel, hogy már alig tudnak tanulni, pedig rettentő okosak, annak javaslom az első két részt is.